

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.03.2005, sp. zn. 1 To 9/2005, ECLI:CZ:VSPH:2005:1.TO.9.2005.1

Číslo: 20/2007

Právní věta: Prohlásí-li osoba, o jejíž vydání jde, po náležitém poučení ve smyslu § 398 odst. 3 tr. ř. ve veřejném zasedání konaném příslušným krajským soudem, že souhlasí s vydáním k trestnímu stíhání do cizího státu pro konkrétní trestný čin, jsou splněny podmínky pro konání zkráceného vydávacího řízení podle § 398 tr. ř. Tato osoba svým výslovným souhlasem s vydáním nahradila rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání podle § 397 odst. 1, věta první, tr. ř. Pokud se osoba, o jejíž vydání jde, vzdala souhlasem se svým vydáním práva na soudní ochranu, není soud při rozhodování o vzetí do vydávací vazby podle § 398 odst. 5 tr. ř. oprávněn zkoumat, zda jsou dány právní překážky, které by mohly bránit vydání.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 31.03.2005

Spisová značka: 1 To 9/2005

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přípustnost vydání, Vydání do ciziny, Zkrácené vydávací řízení

Předpisy: § 391 tr. ř.

§ 397 odst. 1 tr. ř.

§ 398 odst. 1 tr. ř.

§ 398 odst. 2 tr. ř.

§ 398 odst. 3 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl stížnost P. D. H. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 2. 2005, sp. zn. Nt 447/2004.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Městského soudu v Praze ze dne 4. 2. 2005, sp. zn. Nt 447/2004, bylo rozhodnuto tak, že podle § 398 odst. 5 tr. ř. za použití § 397 odst. 3 tr. ř. účinného od 1. 11. 2004 se P. D. H., vietnamský státní příslušník, v České republice naposledy bytem P., zdržující se na adrese O., t. č. ve výkonu vazby ve vazební věznici v P. - P., pro Obvodní soud pro Prahu 4 pod sp. zn. 37 T 6/2005 bere do vydávací vazby, s tím, že vydávací vazba započne okamžikem propuštění z vazby Obvodního soudu pro Prahu 4 v trestní věci vedené pod sp. zn. 37 T 6/2005, resp. po skončení

výkonu trestu odnětí svobody, bude-li uložen.

Své rozhodnutí městský soud odůvodnil tím, že P. D. H. ve veřejném zasedání konaném z podnětu návrhu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze na rozhodnutí podle § 397 odst. 1 tr. ř. o přípustnosti vydání jmenovaného, tento vyslovil souhlas se svým vydáním k trestnímu stíhání do Spolkové republiky Německo pro skutky uvedené v zatýkacím rozkazu Obvodního soudu Plauen, posuzované jako trestné činy pašování cizinců podle § 58 odst. 1 č. 1, § 92 odst. 1 č. 1, 6, § 92a odst. 1 č. 1 a 2, 3 odst. 1 cizineckého zákona a § 55 odst. 2 tr. zák. Spolkové republiky Německo. Státní zástupkyně po zpětvzetí svého návrhu na rozhodnutí o přípustnosti vydání spis předložila ve smyslu zkráceného vydávacího řízení podle § 398 odst. 2 tr. ř. k rozhodnutí ministru spravedlnosti České republiky, který svým rozhodnutím ze dne 1. 2. 2005 vydání jmenovaného k trestnímu stíhání do Spolkové republiky Německo podle § 398 odst. 1 tr. ř. povolil. Současně termín vydání podle § 400 odst. 1 tr. ř. odložil do doby po skončení trestního stíhání vedeného na území České republiky u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 37 T 6/2005. Vzhledem k tomu, že se vydávaný v době vyslovení souhlasu se svým vydáním nacházel ve vazbě Obvodního soudu pro Prahu 4, městský soud vyhověl podanému návrhu na vzetí vydávaného do vydávací vazby podle ustanovení § 398 za použití § 397 odst. 3 tr. ř. s tím, že počátek vydávací vazby stanovil na okamžik propuštění vydávaného z vazby Obvodního soudu pro Prahu 4 vedené pod sp. zn. 37 T 6/2005, resp. po ukončení výkonu trestu odnětí svobody, bude-li uložen.

Proti tomuto usnesení podal P. D. H. ihned po jeho vyhlášení do protokolu ve veřejném zasedání, tedy v zákonné lhůtě, stížnost, kterou dodatečně odůvodnil. Namítl v ní, že se činu kladeného mu za vinu, pro který je žádáno vydání, vůbec nedopustil. Poukázal dále na to, že je proti němu vedeno řízení u Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 37 T 6/05, kde je mu kladena za vinu táž trestná činnost. Má za to, že převaděčství spáchané v jednom časovém období v roce 2002 je tedy řešen dvěma soudy, soudem českým a německým, a domnívá se, že to není z právního hlediska správné. Z uvedeného důvodu odmítá usnesení Městského soudu v Praze a vyslovuje názor, že obžaloba soudu v Plauen v Německu by se měla zrušit. Z uvedených důvodů navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a návrh na vzetí do vydávací vazby byl zamítnut.

Vrchní soud v Praze přezkoumal z podnětu podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení i řízení předcházející napadenému usnesení a dospěl k následujícím závěrům:

Rozhodnutí Městského soudu v Praze shledal Vrchní soud v Praze věcně správné.

Tento soud na základě návrhu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze na rozhodnutí o přípustnosti vydání P. D. H. k trestnímu stíhání do Spolkové republiky Německo pro trestné činy pašování cizinců podle § 58 odst. 1 č. 1, § 92 odst. 1 č. 1, 6, § 92a odst. 1 č. 1 a 2, 3 odst. 1 cizineckého zákona a § 55 odst. 2 trestního zákona Spolkové republiky Německo konal dne 7. 1. 2005 veřejné zasedání, v němž jmenovaného vyslechl a jmenovaný v něm po náležitém poučení ve smyslu § 398 odst. 3 tr. ř., tedy i v tom smyslu, že souhlas v vydáním nelze vzít zpět, výslovně uvedl, že s tímto svým vydáním pro uvedené trestné činy souhlasí. Toto prohlášení vydávaného vyplývá z protokolu o veřejném zasedání z uvedeného data a není důvodu o něm pochybovat. Byly tedy splněny všechny podmínky pro konání tzv. zkráceného vydávacího řízení ve smyslu § 398 tr. ř., neboť vydávaný svým souhlasem s vydáním nahradil rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání.

Za této situace městský soud správně na návrh státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze rozhodl napadeným usnesením ve smyslu § 398 odst. 5 a § 397 odst. 3 tr. ř. o jeho vzetí do vydávací vazby. Postup městského soudu je zcela v souladu se zákonem.

Námítky stížnosti vydávaného, jejichž podstatou je tvrzení, že pro tutěž trestnou činnost, pro niž je o

jeho vydání žádáno, je stíhán již českým soudem, neshledal vrchní soud důvodnými. Souhlasem se svým vydáním se vydáváný vzdal práva na soudní ochranu, a proto soud není oprávněn zkoumat, zda jsou či nejsou dány právní překážky, které by vydání mohly bránit. Navíc v daném případě již vydání P. D. H. podle § 399 odst. 1 tr. ř. svým rozhodnutím ze dne 1. 2. 2005 povolil ministr spravedlnosti České republiky, který pro opačný postup neshledal důvodu. Naopak rozhodl o odložení vydání vydáváného podle § 400 odst. 1 tr. ř. do doby po skončení trestního stíhání vedeného proti vydávánému na území České republiky pro trestnou činnost, na niž vydáváný ve své stížnosti poukazuje, resp. do doby po skončení výkonu trestu odnětí svobody, bude-li uložen. S ohledem na to také městský soud v napadeném usnesení správně stanovil počátek vydávací vazby u vydáváného.

Proto vrchní soud neshledal stížnost P. D. H. důvodnou a vzhledem k tomu, že neshledal vady ani v řízení, které napadenému usnesení předcházelo, stížnost jmenovaného jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.